

¹كَانَ صِدْقِيَّا ابْنَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ إِحْدَى عَشْرَةَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ، وَاسْمُ أُمِّهِ حَمِيْطُلُ بِنْتُ إِزْمِيَا مِنْ لَبْنَةَ. ²وَعَمِلَ الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ حَسَبَ كُلِّ مَا عَمِلَ يَهُوْيَاكِيمُ. ³لَأَنَّهُ لَأَجْلَ غَضَبِ الرَّبِّ عَلَى أُورُشَلِيمَ وَيَهُودَا حَتَّى طَرَحَهُمْ مِنْ أَمَامِ وَجْهِهِ. وَكَانَ أَنَّ صِدْقِيَّا تَمَرَّدَ عَلَى مَلِكِ بَابِلَ. ⁴وَفِي السَّنَةِ الثَّاسِعَةِ لِمُلْكِهِ فِي الشَّهْرِ الْعَاشِرِ فِي عَاشِرِ الشَّهْرِ جَاءَ بُيُودُ تَصَّرُ مَلِكِ بَابِلَ هُوَ وَكُلُّ جَيْشِهِ عَلَى أُورُشَلِيمَ وَتَرَلَوْا عَلَيْهَا وَتَوَّأَ عَلَيْهَا أَتْرَاجًا حَوْلَئِهَا. ⁵فَدَخَلَتِ الْمَدِينَةُ فِي الْحِصَارِ إِلَى السَّنَةِ الْخَادِيَةِ عَشْرَةَ لِمُلْكِ صِدْقِيَّا. ⁶فِي الشَّهْرِ الرَّابِعِ فِي تَاسِعِ الشَّهْرِ اشْتَدَّ الْجُوعُ فِي الْمَدِينَةِ وَلَمْ يَكُنْ خُبْزٌ لِسَعْبِ الْأَرْضِ. ⁷فَنَغَزَتِ الْمَدِينَةُ وَهَرَبَ كُلُّ رَجَالِ الْقِتَالِ وَخَرَجُوا مِنَ الْمَدِينَةِ لَيْلًا فِي طَرِيقِ الْبَابِ بَيْنَ السُّورَيْنِ اللَّذَيْنِ عِنْدَ جَنَّةِ الْمَلِكِ، وَالْكِلْدَانِيُّونَ عِنْدَ الْمَدِينَةِ حَوْلَئِهَا، فَذَهَبُوا فِي طَرِيقِ الْبَرِّيَّةِ. ⁸فَتَبِعَتْ جُيُوشُ الْكِلْدَانِيِّينَ الْمَلِكَ، فَأَذْرَكُوا صِدْقِيَّا فِي بَرِّيَّةِ أَرِيخَا، وَتَفَرَّقَ كُلُّ جَيْشِهِ عَنْهُ. ⁹فَأَخَذُوا الْمَلِكَ وَأَصْعَدُوهُ إِلَى مَلِكِ بَابِلَ إِلَى رُبْلَةَ فِي أَرْضِ حَمَاةَ، فَكَلَّمَهُ بِالْقَضَاءِ عَلَيْهِ. ¹⁰فَقَتَلَ مَلِكُ بَابِلَ بَنِي صِدْقِيَّا أَمَامَ عَيْنَيْهِ، وَقَتَلَ أَيْضًا كُلَّ رُؤَسَاءِ يَهُودَا فِي رُبْلَةَ. ¹¹وَأَعْمَى عَيْنَيِ صِدْقِيَّا وَقَبَّذَهُ بِسِلْسِلَتَيْنِ مِنْ نُحَاسٍ وَجَاءَ بِهِ مَلِكُ بَابِلَ إِلَى بَابِلَ، وَجَعَلَهُ فِي السَّجْنِ إِلَى يَوْمٍ وَقَاتِهِ. ¹²وَفِي الشَّهْرِ الْخَامِسِ فِي عَاشِرِ الشَّهْرِ وَهِيَ السَّنَةُ الثَّاسِعَةُ عَشْرَةَ لِمُلْكِ تَصَّرُ مَلِكِ بَابِلَ جَاءَ بُيُودُ رَأْسِ الشَّرْطِ الَّذِي كَانَ يَقِفُ أَمَامَ مَلِكِ بَابِلَ إِلَى أُورُشَلِيمَ، ¹³وَأَحْرَقَ بَيْتَ الرَّبِّ وَبَيْتَ الْمَلِكِ وَكُلَّ بُيُوتِ أُورُشَلِيمَ وَكُلَّ بُيُوتِ الْعُطَمَاءِ. ¹⁴أَخْرَقَهَا بِالنَّارِ وَكُلَّ أَسْوَارِ أُورُشَلِيمَ مُسْتَبِيرًا هَدَمَهَا كُلَّ جَيْشِ الْكِلْدَانِيِّينَ الَّذِي مَعَ رَأْسِ الشَّرْطِ. ¹⁵وَسَبَى بُيُودَ رَأْسِ الشَّرْطِ بَعْضًا مِنْ فُقَرَاءِ الشَّعْبِ وَبَقِيَّةِ الشَّعْبِ الَّذِينَ بَقُوا فِي الْمَدِينَةِ وَالْهَارِيِّينَ الَّذِينَ سَقَطُوا إِلَى مَلِكِ بَابِلَ وَبَقِيَّةِ الْجُمْهُورِ. ¹⁶وَلَكِنْ تَبَوَّرَ رَأْسُ الشَّرْطِ أَبْقَى مِنْ مَسَاكِينِ الْأَرْضِ كَرَامِيْنَ وَقَلَّحِينَ. ¹⁷وَكَسَّرَ الْكِلْدَانِيُّونَ أَعْمِدَةَ النُّحَاسِ الَّتِي لِبَيْتِ الرَّبِّ وَالْقَوَاعِدَ وَبَحَرَ النُّحَاسِ الَّذِي فِي بَيْتِ الرَّبِّ وَحَمَلُوا كُلَّ نُحَاسِهَا إِلَى بَابِلَ. ¹⁸وَأَخَذُوا الْقُدُورَ وَالرُّشُوشَ وَالْمَقَاصِ وَالْمَنَاصِخَ وَالصُّخُونَ وَكُلَّ آيَةِ النُّحَاسِ الَّتِي كَانُوا يَحْدِمُونَ بِهَا. ¹⁹وَأَخَذَ رَأْسُ الشَّرْطِ الطُّسُوسَ وَالْمَجَامِرَ

¹Zedekia war einundzwanzig Jahre alt, da er König ward und regierte elf Jahre zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Hamutal, eine Tochter Jeremia's zu Libna. ²Und er tat was dem HERRN übel gefiel, gleich wie Jojakim getan hatte. ³Denn es ging des HERRN Zorn über Jerusalem und Juda, bis er sie von seinem Angesicht verwarf. Und Zedekia fiel ab vom König zu Babel. ⁴Aber im neunten Jahr seines Königreichs, am zehnten Tage des zehnten Monats, kam Nebukadnezar, der König zu Babel, samt all seinem Heer wider Jerusalem, und sie belagerten es und machten Bollwerke ringsumher. ⁵Und blieb also die Stadt belagert bis ins elfte Jahr des Königs Zedekia. ⁶Aber am neunten Tage des vierten Monats nahm der Hunger überhand in der Stadt, und hatte das Volk vom Lande nichts mehr zu essen. ⁷Da brach man in die Stadt; und alle Kriegsleute gaben die Flucht und zogen zur Stadt hinaus bei der Nacht auf dem Wege durch das Tor zwischen den zwei Mauern, der zum Garten des Königs geht. Aber die Chaldäer lagen um die Stadt her. ⁸Und da diese zogen des Weges zum blachen Feld, jagte der Chaldäer Heer dem König nach und ergriffen Zedekia in dem Felde bei Jericho; da zerstreute sich all sein Heer von ihm. ⁹Und sie fingen den König und brachten ihn hinauf zum König zu Babel gen Ribla, das im Lande Hamath liegt, der sprach ein Urteil über ihn. ¹⁰Allda ließ der König zu Babel die Söhne Zedekias vor seinen Augen erwürgen und erwürgte alle Fürsten Juda's zu Ribla. ¹¹Aber Zedekia ließ er die Augen ausstechen und ließ ihn mit zwei Ketten binden, und führte ihn also

وَالْمَتَاصِحَ وَالْقُدُورَ وَالْمَتَائِرَ وَالصُّحُونَ وَالْأَفْدَاحَ، مَا كَانَ مِنْ ذَهَبٍ قَالِدَهَبَ، وَمَا كَانَ مِنْ فِصَّةٍ قَالِفِصَّةَ.²⁰ وَالْعُمُودَيْنِ وَالْبَحْرَ الْوَاحِدَ وَالْإِثْنَيْنِ عَشَرَ تَوْرًا مِنْ نُحَاسٍ الَّتِي تَحْتَ الْقَوَاعِدِ الَّتِي عَمَلَهَا الْمَلِكُ سَلِيمَانُ لِبَيْتِ الرَّبِّ. لَمْ يَكُنْ وَرُنْ لِنُحَاسٍ كُلِّ هَذِهِ الْأَدْوَاتِ.²¹ أَمَّا الْعُمُودَانِ فَكَانَ طَوْلُ الْعُمُودِ الْوَاحِدِ ثَمَانِي عَشْرَةَ ذِرَاعًا، وَخِيطُ اثْنَتَا عَشْرَةَ ذِرَاعًا يُحِيطُ بِهِ وَغَلَطُهُ أَرْبَعُ أَصَابِعَ وَهُوَ أَجُوفٌ.²² وَعَلَيْهِ تَاجٌ مِنْ نُحَاسٍ، أَرْبَعُ أَصَابِعِ التَّاجِ الْوَاحِدِ خَمْسُ أَذْرُعَ، وَعَلَى التَّاجِ خَوَالِيقُهُ سَبْكَةٌ وَرُمَاتَاتُ، الْكُلُّ مِنْ نُحَاسٍ. وَمِثْلُ ذَلِكَ لِلْعُمُودِ الثَّانِي وَالرُّمَاتَاتِ.²³ وَكَانَتِ الرُّمَاتَاتُ سِتًّا وَتِسْعِينَ لِلْجَانِبِ. كُلُّ الرُّمَاتَاتِ مِثْلُهُ عَلَى السَّبْكَةِ خَوَالِيقُهَا.²⁴ وَأَخَذَ رَئِيسُ الشَّرْطِ سَرَابَا الْكَاهِنَ الْأَوَّلَ وَصَفِيئَا الْكَاهِنِ الثَّانِي وَخَارِسِي الْبَابِ الثَّلَاثَةِ.²⁵ وَأَخَذَ مِنَ الْمَدِينَةِ خَصِيًّا وَاحِدًا كَانَ وَكِيلًا عَلَى رِجَالِ الْحَرْبِ، وَسَبْعَةَ رِجَالٍ مِنَ الَّذِينَ يَنْطُرُونَ وَجْهَ الْمَلِكِ الَّذِينَ وَجِدُوا فِي الْمَدِينَةِ، وَكَاتِبَ رَئِيسِ الْجُنْدِ الَّذِي كَانَ يَجْمَعُ شَعْبَ الْأَرْضِ لِلنَّجْدِ، وَسِتِّينَ رَجُلًا مِنَ شَعْبِ الْأَرْضِ الَّذِينَ وَجِدُوا فِي وَسْطِ الْمَدِينَةِ.²⁶ أَخَذَهُمْ بُوْرَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرْطِ وَسَارَ بِهِمْ إِلَى مَلِكِ بَابِلَ إِلَى رَبْلَةَ،²⁷ فَصَرَبَهُمْ مَلِكُ بَابِلَ وَقَتَلَهُمْ فِي رَبْلَةَ فِي أَرْضِ حَمَاةَ. فَسَبَى يَهُودًا مِنْ أَرْضِهِ.²⁸ هَذَا هُوَ الشَّعْبُ الَّذِي سَبَاهُ تَبُوحْدَنْصَرُ فِي السَّنَةِ السَّابِعَةِ. مِنَ الْيَهُودِ ثَلَاثَةُ آلَافٍ وَثَلَاثَةُ عَشْرُونَ.²⁹ وَفِي السَّنَةِ الثَّامِنَةِ عَشْرَةَ لِنَبُوحْدَنْصَرُ سَبَى مِنْ أَوْشَلِيمَ ثَمَانُ مِئَةٍ وَاثْنَانِ وَثَلَاثُونَ نَفْسًا.³⁰ فِي السَّنَةِ الثَّلَاثَةِ وَالْعِشْرِينَ لِنَبُوحْدَنْصَرُ سَبَى بُوْرَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرْطِ مِنَ الْيَهُودِ سَبْعَ مِئَةٍ وَخَمْسًا وَأَرْبَعِينَ نَفْسًا. جُمْلَةُ النُّفُوسِ أَرْبَعَةُ آلَافٍ وَسِتُّ مِئَةٍ. وَفِي السَّنَةِ السَّابِعَةِ وَالثَّلَاثِينَ لِسَبَى يَهُوْيَاكِينَ، فِي الشَّهْرِ الثَّانِي عَشَرَ فِي الْخَامِسِ وَالْعِشْرِينَ مِنَ الشَّهْرِ، رَفَعَ أَوَّلَ مَرْودُخَ مَلِكِ بَابِلَ فِي سَنَةِ تَمْلِكِهِ رَأْسَ يَهُوْيَاكِينَ مَلِكِ يَهُودَا، وَأَخْرَجَهُ مِنَ السِّجْنِ وَكَلَّمَهُ بِخَيْرٍ، وَجَعَلَ كُرْسِيَّهُ فَوْقَ كُرْسِيِّ الْمُلُوكِ الَّذِينَ مَعَهُ فِي بَابِلَ.³³ وَغَيَّرَ ثِيَابَ سِجْنِهِ وَكَانَ يَأْكُلُ دَائِمًا الْخُبْزَ أَمَامَهُ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ.³⁴ وَوَطِيقَتُهُ وَطِيقَةٌ دَائِمَةٌ تُغَطِّي لَهُ مِنْ عِنْدِ مَلِكِ بَابِلَ، أَمَرَ كُلَّ يَوْمٍ يَوْمِهِ إِلَى يَوْمٍ وَقَانِهِ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ.

der König zu Babel gen Babel und legte ihn ins Gefängnis, bis daß er starb.¹² Am zehnten Tage des fünften Monats, welches ist das neunzehnte Jahr Nebukadnezars, des Königs zu Babel, kam Nebusaradan, der Hauptmann der Trabanten, der stets um den König zu Babel war gen Jerusalem{~}¹³ und verbrannte des HERRN Haus und des Königs Haus und alle Häuser zu Jerusalem; alle großen Häuser verbrannte er mit Feuer.¹⁴ Und das ganze Heer der Chaldäer, so bei dem Hauptmann war, riß um alle Mauern zu Jerusalem ringsumher.¹⁵ Aber das arme Volk und andere Volk so noch übrig war in der Stadt, und die zum König zu Babel fielen und das übrige Handwerksvolk führte Nebusaradan, der Hauptmann, gefangen weg.¹⁶ Und vom armen Volk auf dem Lande ließ Nebusaradan, der Hauptmann, bleiben Weingärtner und Ackerleute.¹⁷ Aber die ehernen Säulen am Hause des HERR und das Gestühl und das eherne Meer am Hause des HERRN zerbrachen die Chaldäer und führten all das Erz davon gen Babel.¹⁸ Und die Kessel, Schaufeln, Messer, Becken, Kellen und alle ehernen Gefäße, die man im Gottesdienst pflegte zu brauchen, nahmen sie weg.¹⁹ Dazu nahm der Hauptmann, was golden und silbern war an Bechern, Räuchtöpfen, Becken, Kesseln, Leuchtern, Löffeln und Schalen.²⁰ Die zwei Säulen, das Meer, die Zwölf ehernen Rinder darunter und die Gestühle, welche der König Salomo hatte lassen machen zum Hause des HERRN, alles dieses Gerätes aus Erz war unermeßlich viel.²¹ Der zwei Säulen aber war eine jegliche achtzehn Ellen

hoch, und eine Schnur, zwölf Ellen lang, reichte um sie her, und war eine jegliche vier Finger dick und inwendig hohl;²² und stand auf jeglicher ein eherner Knauf, fünf Ellen hoch, und ein Gitterwerk und Granatäpfel waren an jeglichem Knauf ringsumher, alles ehern; und war eine Säule wie die andere, die Granatäpfel auch.²³ Es waren der Granatäpfel sechsundneunzig daran, und aller Granatäpfel waren hundert an einem Gitterwerk rings umher.²⁴ Und der Hauptmann nahm den obersten Priester Seraja und den Priester Zephanja, den nächsten nach ihm, und die drei Torhüter²⁵ und einen Kämmerer aus der Stadt, welcher über die Kriegsleute gesetzt war, und sieben Männer, welche um den König sein mußten, die in der Stadt gefunden wurden, dazu den Schreiber des Feldhauptmanns, der das Volk im Lande zum Heer aufbot, dazu sechzig Mann Landvolks, so in der Stadt gefunden wurden.²⁶ Diese nahm Nebusaradan, der Hauptmann, und brachte sie dem König zu Babel gen Ribla.²⁷ Und der König zu Babel schlug sie tot zu Ribla, das im Lande Hamath liegt. Also ward Juda aus seinem Lande weggeführt.²⁸ Dies ist das Volk, welches Nebukadnezar weggeführt hat: im siebenten Jahr dreitausend und dreiundzwanzig Juden;²⁹ Im achtzehnten Jahr aber des Nebukadnezars achthundert und zweiunddreißig Seelen aus Jerusalem;³⁰ und im dreiundzwanzigsten Jahr des Nebukadnezars führte Nebusaradan, der Hauptmann, siebenhundert und fünfundvierzig Seelen

weg aus Juda. Alle Seelen sind viertausend und sechshundert.³¹ Aber im siebenunddreißigsten Jahr, nachdem Jojachin, der König zu Juda, weggeführt war, am fünfundzwanzigsten Tage des zwölften Monats, erhob Evil-Merodach, der König zu Babel, im Jahr, da er König ward, das Haupt Jojachins, des Königs in Juda, und ließ ihn aus dem Gefängnis³² und redete freundlich mit ihm und setzte seinen Stuhl über der Könige Stühle, die bei ihm zu Babel waren,³³ und wandelte ihm seines Gefängnisses Kleider, daß er vor ihm aß stets sein Leben lang.³⁴ Und ihm ward stets sein Unterhalt vom König zu Babel gegeben, wie es ihm verordnet war, sein ganzes Leben lang bis an sein Ende.